

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

בימינו אלה ממש צריכים רק לפתוח את העיניים ולראות את המציאות בפועל ממש - היינו שיושבים יחד עם הקב"ה ב"שולחן ערוך" לסעודת הנישואין. הסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר

ראה ע"פ 6

ערב שבת קודש פ' וישלח - ח"י בס"פ
ה'תשס"ד

תצו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

לזכות

יוסף יצחק הלוי בן אסתר שיינדל שיחי
לרגל יום הולדתו כ"ב כסלו,
לשנת ברכה והצלחה בגו"ר

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

ימינו אלה - ימות המשיח

ועוד והוא העיקר - שתיכף ומיד נעשה בפועל ממש "פדה בשלום נפשי גו' כי ברבים היו עמדי", שכאור"א מישראל הוא "עמדי", עם דוד מלכא משיחא, ועם הקב"ה, "פדאני לי ולבני מבין אומות העולם".

ובפרט בימינו אלה - ימות המשיח - שבהם נמצאים עכשיו, וצדיכים רק "לפתוח את העיניים", ואז רואים שנמצאת כבר הגאולה האמיתית והשלימה בפשטות, וכל בני "בנערנו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו", מוכנים בכל הפרטים ופרטי פרטים "לגשת ולהסב אל השולחן" ("צוגיין און זעצן זיך צום טיש"), שולחן ערוך בכל מטעמים ובכל טוב, החל מעניני הגאולה, לויתן ושור הבר ויין המשומר, ועוד ועיקר, "לדעת את ה'", "מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

(משיחת מוצאי י"ט-כ"ט-כ"א קסלו ה'תשנ"ב, ב"יחידות" כללית - מוגה)

לכל לראש - יזמינו את משיח צדקנו!!

. . בהמשך לזה - יעלו עתה אלו שהכינו משקה המשמח עבור התוועדויות בקשר עם פעולות דהפצת התורה והמעיינות חוצה, וכרגיל, יכריזו אודות תוכן המאורע, והמקום והזמן, ויזמינו את כל המסובים, בתוככי כלל ישראל, ולכל לראש - יזמינו את משיח צדקנו!! ויה"ר שיעוד לפני שיבוא הזמן דהתוועדויות אלו, תיכף ומיד בעלייתם להכריז ולהזמין כו' - יבוא ויתגלה משיח צדקנו בפועל ממש,

- בשר ודם, שנמצא כבר בעוה"ז הגשמי, דמכיון ש"אחכה לו בכל יום שיבוא", על-כן צריך לומר שמציאותו (נשמה בגוף) קיימת גם עתה. (משיחת ש"פ וישלח, ט"ב כסלו ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

"מ'מאנט תכלית"...

טוענים יהודים ועושים "געוואלד": היתכן שמשח צדקנו עדיין לא בא?! "עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו"...

ופשוט, שאין הכוונה לבוא ב"טענות" למישהו, עאכו"כ להקב"ה!

הכוונה היא, איפוא, "טאפארו-דא-פלאחו" (הגרזן על העץ, מעשה בפועל), "מ'מאנט תכלית" ... [= תובעים "תכלית" וה"תכלית" היא - שמשח צדקנו יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, בעגלא דידן ממש, בשעתא חדא וברגעא חדא, "ארו עם ענני שמיא", "אחישנה" ב"אחישנה".

(משיחת י"ט כסלו ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

3 דבר מלכות

עבודה מיוחדת להביא ההתגלות בפועל בעולם / משיחת ש"פ וישלח ה'תשנ"ב

8 כתי"ק - פרסום ראשון

בשנת 600 שנה גו' נבקעו כל מעיינות גו' / צילום נדיר ממענה הרבי לשאלת המניחים

12 זמן הגאולה

השעה היא "שעת חרום" ואין מקום לערוך חשבונות / הזמן הנוכחי ופ' השבוע באור הגאולה

15 ניצוצות של משיח

ימינו אלה - ימות המשיח / קטעים קצרים ופתגמים בעניני גאולה ומשיח

המדור "ניצוצות של משיח" מוקדש לעילוי נשמת אודי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל - נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה - נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות כל משפחתם שיהיו - לברכות עד בלי די

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 347-267-1757

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: 8715-770 (04)

דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: http://www.torah4blind.org

עבודה מיוחדת להביא ההתגלות בפועל בעולם

כבר נגמרו ונשלמו כל הענינים גם מצד (וב) העולם והכל מוכן לביאת המשיח ● ומזה מובן שהמשך העבודה שלאח"ז (כל זמן שמשיח צדקנו מתעכב מאיזו סיבה (בלתי ידועה ומובנת כלל)) אינו "עבודת הבירורים" (שהרי כבר נסתיימה ונשלמה עבודת הבירורים), אלא, עבודה מיוחדת להביא ההתגלות בפועל בעולם ● בימינו אלה ממש צריכים רק לפתוח את העיניים ולראות את המציאות בפועל ממש – היינו שיושבים יחד עם הקב"ה ב"שולחן ערוך" לסעודת הנישואין, הסעודה דלוינתן ושור הבר ויין המשומר ● קטעים משיחת ש"פ וישלח, ט"ז כסלו ה'תשנ"ב - מוגה

והולך ע"י רבותינו נשיאינו מדור לדור, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שעל ידו הופצו המעיינות חוצה בכל קצוי תבל – כבר נגמרו ונשלמו כל הענינים גם מצד (וב) העולם, כפי שהודיע והכריז שכבר נשלמו כל עניני העבודה, גם "צחצוח הכפתורים", והכל מוכן לביאת המשיח.

ומזה מובן שהמשך העבודה שלאח"ז (כל זמן שמשיח צדקנו מתעכב מאיזו סיבה (בלתי ידועה ומובנת כלל)) אינו "עבודת הבירורים" (שהרי כבר נסתיימה ונשלמה עבודת הבירורים)², אלא, עבודה מיוחדת להביא

(2) במכ"ש וק"ו מאופן עבודתו של יעקב לאחר שחשב שעשו נתברר כבר, גם לאחר ששבו המלאכים ואמרו שלא נתברר עדיין כלל – שלא עסק ב"עבודת

א. [. .] אף שמצד יעקב נגמרו ונשלמו כל עניני הבירורים וכבר אז (כשוישלח יעקב) היתה יכולה וצריכה להיות הגאולה [שלכן שלח מלאכים לעשו להודיע שהגיע הזמן ד"ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו", ו"ביקש לישב בשלוח" (כנ"ל*)]. מ"מ, לא בא ענין זה בפועל מצד (וב) העולם.

אבל, לאחר "מעשינו ועבודתנו" דכל בני"ב במשך כל הדורות, כולל ובמיוחד לאחר גילוי תורת החסידות בי"ט כסלו, שאז התחיל עיקר הענין ד"פוצו מעינותיך חוצה"¹, ומוסיף

(1) ראה ספר השיחות תורת שלום ס"ע 112 ואילך.

(*) ס"י בהשיחה - סה"ש תשנ"ב ז"א ע' 161 ואילך.

עפ"ז יש לנו גם הסברה על כך שמרעיישים ללא הרף ("מ'האלט אין איין שטורעמען") שיהודי צריך "לרדוף" ("דארף זיך יאגן") להוסיף עוד פעולה ועוד פעולה בתומ"צ, הפצת היהדות והמעיינות חוצה, ובפרט בשנה זו – בעניני "הקהל" ו"תשמח" (שמחה), כי ע"ז אפשר להביא את משיח צדקנו ברגע א' קודם*.

דלכאורה: בני"ב הרי מחכים למשיח כבר אלפי שנים⁴, וכבר עשו ריבוי תורה ומצוות במשך כל הדורות?!

וע"פ הנ"ל הרי זה מובן: מכיון שמדובר אודות מילוי והשלמת שליחותו של הקב"ה לעשות לו ית' דירה בתחתונים – הרי הקב"ה אינו מוגבל האם זה יהי' ע"י פעולה קטנה או גדולה, ע"י גדול שבגדולים או קטן שבקטנים – הרי יתכן, שפעולה קטנה זו ע"י ילד קטן תהי' "מכה בפטיש" שתביא את הגאולה!

[וע"ד** תורת הבעש"ט הידועה⁵ בנוגע לתכלית שליחות וירידת הנשמה בגוף, שיכול להיות שנשמה תרד למטה וחי'ה שבעים-שמונים שנה כדי לעשות ליהודי טובה פעם אחת. זאת-אומרת, שהגם שהיהודי למד תורה וקיים כל המצוות, קלות וחמורות – יכול להיות שעיקר שליחות הנשמה שלו בגוף היא בכדי לעשות טובה ליהודי!]

וידיעה זו גופא מוסיפה יותר מרץ וחיות לכל יהודי בעבודתו בפועל:

לחזק כל פעולותיו במילוי שליחותו של הקב"ה בעולם לעשות "דירה בתחתונים", ע"י קיום התורה ומצוות, והפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה גם ליהודים אחרים, עד גם בנוגע להפצת שבע מצוות בני נח אצל אינם-יהודים⁶.

ולא רק באופן ד"ויצא" – לצאת בעצמו לעשות השליחות, אלא "וישלח" – לעשות (או לחזק) שגם אחרים יהיו (יותר חזק ויותר בגלוי) "שלוחים" של הקב"ה, ועד עם כחות ד"מלאכים ממש", כנ"ל***.

(4) כמבואר בפרשתנו בנוגע ליעקב ובפשוטו של מקרא – פרש"י (לג, יד בסופו).
(5) "היום יום" ה אייר. אגרות-קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ג ע' קעד. ע' רצה. ח"ד ע' תקכא. ועוד.
(6) ראה רמב"ם הל' מלכים ספ"ח.

(* [בחנחה בלתי מוגה נכתב כאן:] ועדין בנוגע לדיבור אודות ביאת המשיח – דלכאורה, הדיבור בכל החיות והלחט כיו שמשיח צדקנו בא תיכף ומיד ממש, הוי"ע של "ווילדקייט" [= פראות], שהרי, כבר נאמרו דברים אלו ריבוי פעמים, ואעפ"כ לא זו מאומה (לכאורה), ומה מקום להמשיך ולדבר בזה בכל החיות והלחט כיו, שבת לאחר שבת?!

אם רוצים בכל זאת לדבר על משיח צדקנו – לא צריכים לצעוק... אלא יכולים לדבר בנחת ובמתינות, להפטיר בניגון חרישי, ולכל היותר למחוא כפים. ואם הוא מחמיר ומדהר כיו – ימחה כפיו באופן דאחורים

** קטע זה המובא באריחים – נשמט מהשיחה שנדפסה (בתרגום) בהתוועדות תשמ"ח ע"י 595.

*** סעיף י' בהשיחה והע' 52 (סה"ש שם ע"י 144).

**** התרגום דישיחה זו הוגה ותוקן מחדש על-דיןנו.

ההתגלות בפועל בעולם.

ב. ויש לומר, שהמעלה המיוחדת בדורנו זה מרומזת בהפטרות דפרשת וישלח – והי"ג בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש גו' וירשו הנגב את הר עשו כו' וגלות גו' עד צרפת גו' ירשו את ערי הנגב ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו":

מהחידושים של (יוסף וההמשך ד)-"בית יוסף" שבדורנו (כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ששמו הראשון יוסף), לגבי הדורות שלפנ"ז עד לדורו של רבינו הזקן ("בית יעקב"4) – שעל ידו נעשה הפצת המעיינות חוצה בכל קצוי תבל ממש, עד לחוצה שאין חוצה ממנו, כמדינת צרפת, אשר, בזמנו של רבינו הזקן (וכן בזמנם של רבותינו נשיאינו שלאח"ז) לא ה' גילוי בקביעות כ"כ הפצת תורת החסידות במדינת צרפת, להיותה תחתון למטה (ועד כדי כך שרבינו הזקן חשש לנצחונה של צרפת כו"5), ודוקא בדורנו זה, ע"י "בית יוסף", נעשה גילוי והפצת המעיינות גם במדינת צרפת6, ביסוד שם ישיבת "תומכי תמימים" ע"ד כבליובאוויטש, ולכן, הגיע בפועל הזמן ש"ירשו את ערי הנגב", "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו".

ויש להוסיף ולהעיר ע"ד הרמז:

"צרפת" בגימטריא שבע מאות ושבעים (770), השלימות דמספר שבע, כפי שכל א' כלול מעשר (שבעים), וכפי שכל א' כלול ממאה (שבע מאות), ושניהם יחד (שבע מאות ושבעים), וי"ל שבוה מרומז שבהבירור דמדינת צרפת, נגמר ונשלם בירור העולם שנבדא בשבעת ימי הבנין בכל הפרטים ופרטי פרטים.

ולהעיר, שהבירור ד"צרפת" שמספרו "770" נעשה ע"י (ה"להבה" שמאירה מ)-"בית יוסף", ועד לבית יוסף כפשוטו, הבית שבו בחר ועד שקנהו ובו חי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בעשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, ומשם הולכת ונמשכת ("מוסיף והולך") העבודה ד"בית יוסף" – שמספרו (מספר הבית כפשוטו) "770".

ובעומק יותר – "צרפת" אותיות "פרצת", שבוה מרומז שגילוי והפצת המעיינות הוא בצרפת – פריצת כל הגדרים, ולא רק באופן שמצד פריצת כל הגדרים דהמעיינות באים הם גם בתחתון שאין תחתון למטה ממנו, אלא יתירה מזה, שענין זה הוא גם מצד התחתון, כמודגש בכך ש"צרפת" אותיות "פרצת"8, ועי"ז נעשה "פרצת"9 עליך פרץ"10,

(7) ראה לקמן ח"ב ע' 472 ואילך.

(8) ובסגנון דלעיל – שהמקבל מתאחד עם המשפיע להיות כמותו, ע"ד "והי' אור הלבנה כאור החמה" (וראה לקמן הערה 10).

(9) וישב לח, כט.

(10) "פרץ על שם הלבנה בנפרצת לעתים ונבנית לעתים" (כ"ל*) – וי"ל ש"נפרצת" (פירצה, מיעוט הלבנה) הוא גם מלשון פריצה, שבוה מרומז שבמיעוט הלבנה (בחציו השני של החודש) נכלל גם פריצת גדר הלבנה שמקבלת מן החמה להיות כמו החמה.

(* בהערה 87 בסה"ש שם ע' 163.

רכים גו"2.

ומזה מובן, שכשיגיע הזמן שיצטרפו כבר ללכת אל הגאולה האמיתית והשלימה – הילדים לא יהיו "רכים".

שכן עכשיו, ברגעים האחרונים בגלות, שהנה זה משיח צדקנו בא ("אָט קומט משיח צדקנו") – הילדים שפעם היו "רכים", עתה אינם "רכים", ומחכים למשיח בתשוקה גדולה3. ולא רק שמחכים לו, אלא גם תובעים שכבר יבוא, וצועקים ושרים את-זה בשמחה גדולה, ובשפת המדינה כדי שגם גוים ישמעו ויבינו זאת.

ובודאי שאבינו שבשמים השומע איך שהילדים צועקים ושרים זאת – יקיים את ה"נער ישראל ואוהבהו"4 ויוציאם מהגלות ויביאם אל הגאולה האמיתית והשלימה,

ובזכותם – יוציא גם את "זקנינו", כיון ש"הם (הילדים) הכירוהו תחלה"5,

וכולם ביחד ילכו לקבל את פני משיח צדקנו.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א החל לנגן "זווי וואָנט משיח נאַר".]

(תרגום חפשי משיחת ש"פ וישלח, י"ד כסלו ה'תשמ"א – בלתי מוגה)

(4) הושע יא, א.

(5) שמו"ר פ"א, יב.

(1) פרשתנו לג, ד.

(2) שם, יג.

אין ברירה אלא להתנהג באופן של "ווילדקייט"!

. . כשם שבמלאכת הבריאה, הרי ע"י פעולה "קטנה" (הורדת הקורנס) נשלמה כל מלאכת הבריאה ("זיכל גו' מלאכתו"), ומזה נכנסו מיד ל"זישבות ביום השביעי"1,

עד"ז הוא גם אצל בני, שכל יהודי הוא שלוחו של הקב"ה וכמותו דהמשלח (כנ"ל בארוכה*), דגם כשמדובר אודות פעולה טובה אחת ויחידה, ואפילו כשהמדובר הוא בפעולה הכי קטנה שהיא לא יותר מ"כחוט השערה" – צריך הוא לדעת, שיכול להיות, שפעולה זו היא ה"מכה בפטיש", או יותר "קרוב" – "הורדת הפטיש", שעל ידה נשלמת כל העבודה דזמן הגלות, ומיד (אחרי הפעולה) נכנסים ל"יום שכולו שבת ומנוחה"2. וכהפס"ד ברמב"ם3: "עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

(3) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

(1) בראשית ב, ב.

(2) סוף מס' תמיד.

(* סעי' ג-ח בשיחה (סה"ש תשמ"ח ח"א ע' 139 ואילך).

השעה היא "שעת חרום" ואין מקום לערוך חשבונות

תרגום הפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

כאשר - רחמנא ליצלן - בוערת שריפה, רואים בטבע האדם שהוא אינו נעמד להציל את חפציו באופן מסודר - אשר בתחילה מחפש במגירה שבה מונח דבר יקר ולאחמ"כ הולך למגירה שני' שבה נמצא דבר שאינו יקר כ"כ (כמו הקודם) אך גם הוא חשוב - אלא הקב"ה הטביע בטבע בני אדם שכאשר בוערת שריפה אזי מיד "ויקח מן הבא בידו" ו"מצוה הבאה לידיך אל תחמיצנה".²

[והנמשל:] גם כאשר אפשר לערוך חשבונות - חשבונות שאינם אמיתיים או אפילו חשבון צדק אמיתי - שבשנים כתיקונם ה' צריך להיות סדר שונה, הרי זה לא נוגע ל"שעת חרום", שעה בה הקב"ה שורף את שיירי הגלות האחרונים, ורוצה שיהיו ראויים ל"ואתם תלוטטו לאחד אחד בית ישראל"³ וכפירוש רש"י⁴ שהקב"ה אוחר ביד כ"א ומוציאו מהגלות.

אמנם, גם מצד היהודי צריכה להיות איזו הכנה, "ויקח מן הבא בידו", ועל כך אומרים שהגיע כבר הזמן לקדש את שמו של הקב"ה באופן שגם אינם-יהודים יראו זאת, על-ידי שהיהודי יהי' יהודי באהליך ויהודי בצאתך, עם "גאון יעקב" ועם כל התוקף בנוגע לשמו, לבושו ולשונו, וכל הענינים שבזכותם יצאו בני ישראל מגלות מצרים⁵, "כימי צאתך מארץ מצרים"⁶, ובודאי שניתן הכח לבצע זאת בשלימות, וכאמור לעיל - בשמחה ובטוב לבב, וזה גם יזרז, יקדים וימהר את קיום היעוד ד"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות". (תרגום חפשי משיחתי י"ט כסלו ה'תש"מ - בלתי מוגה)

- (1) פרשתנו לב, יד.
- (2) ראה מכליתא (ורש"י) בא יב, יז. וראה אנציק' תלמודית ע' אין מעבירין על המצות. וש"נ.
- (3) ישעי' כז, יב.
- (4) נצבים ל, ג.
- (5) ראה פס"ז (לקח טוב וארא ו, ו. וראה בהנסמן בלקו"ש חל"א ע' 230).
- (6) מיכה ז, טו.

הילדים של היום זה לא הילדים של פעם...

כאשר יעקב פגש את עשו¹, הוא (יעקב) ה' מוכן כבר ללכת אל הגאולה האמיתית והשלימה, והטעם שלא יכול עדיין ללכת אז אל הגאולה, כפי שהוא אמר לעשו: "כי הילדים

"זה משיח, שנאמר¹¹ עלה הפורץ לפניהם"¹².
ג. ובדורנו זה גופא ניתוסף עוד יותר בכהנ"ל כש"קיימא סיהרא באשלמותא" דחודש כסלו בשנה זו:

ידוע ומפורסם הר"ת דשנה זו - "ה' תהא שנת נפלאות בה", "בכל (מכל כל)¹³, היינו, שהשנה עצמה וכל הענינים שבה הם באופן של "נפלאות", "פלא" שלמעלה מנס¹⁴, ו"נפלאות" לשון רבים, ועד ל"נפלאות", נו"ן פלאות¹⁵, ולכל לראש והוא העיקר - "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"¹⁶ ("נפלאות" גם לגבי יצי"מ¹⁷).

ובשנה זו עצמה כבר "קיימא סיהרא באשלמותא" דחודש השלישי (שלימות של ג' חדשים, "בתלת זמני הוי חזקה"¹⁸), ועומדים בסמיכות ליום השלישי בחודש השלישי, מתן תורה דתורת החסידות¹⁹, התחלת הגילוי

- (11) מיכה ב, יג.
- (12) אגדת בראשית ספס"ג. וראה ב"ר ספפ"ה ובפרש"י.
- (13) נוסח ברכת המזון, וראה ב"ב טז, סע"ב ואילך.
- (14) ראה לקו"ש חט"ז ע' 368 הערה 16. וש"נ.
- (15) זח"א רסא, ב.
- (16) מיכה ז, טו.
- (17) ראה אורה'ת נ"ך עה"פ (ע' תפז). וש"נ.
- (18) ב"מ קו, רע"ב. וש"נ.

(19) ובשנה זו מלאו תשעים שנה להכרזה ש"ט כסלו הוא ראש השנה לתורת החסידות (ט"ז כסלו תרס"ב - תשנ"ב), שמאז ניתוסף "שטורעם" מיוחד בהפצת המעיינות חוצה ע"י "חיילי בית דוד" שלוחמים "מלחמת בית דוד" ומנצחים את אלה "אשר חרפו עקבות משיחך" (כדברי כ"ק אדנ"ע בהשיחה הידועה) - כפי שכבר נעשה בשלימות בסיומה של שנת הפ"ט שמסיימים מזמור פ"ט (בגימט' פדה) בתהילים באופן ד"ברוך ה' לעולם אמן ואמן", ועתה נמצאים בשנת הצד"ק, הקשורה עם ביאת משיח צדקנו ובנין ביהמ"ק השלישי, כסיום וחותם מזמור צד"ק בפסוק "ויהי נועם ג' ומעשה ידינו כוננהו", שקאי על השראת

דתורתו של משיח, שאז יהיו הנישואין דהקב"ה וכנס"י באופן ש"והי' אור הלבנה כאור החמה".

[ולהעיר, שענין זה מודגש גם בכך ששנה זו היא שנה שלימה, שחשון וכסלו שניהם שלמים (גם חדשים שלמים בהמשך אחד), ושנה תמימה (תמימות יתירה²⁰), שניתוסף בה חודש העיבור²¹ - דיש לומר, שבשנה שלימה (שלימות החדשים חשון וכסלו) מודגשת שלימות (חדשי) הלבנה (כפי שמקבלת מהחמה), ובשנה תמימה (הוספת חודש העיבור²²) מודגשת שלימות הלבנה שנעשית כמו החמה, כיון שע"י חודש העיבור משתוות שנת הלבנה לשנת החמה, מעין ודוגמת "והי' אור הלבנה כאור החמה"].

ויש לקשר זה עם דרושי חתונה שאמרם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו²³ (שנדפסו מחדש ובתוספת ביאור כו'²⁴) - דרושים

השכינה בביהמ"ק השלישי (מדרש תהלים עה"פ), שזהו"ע הנישואין דהקב"ה וכנס"י, כדאיא במדרש (שמו"ר פל"ג, ז) בנוגע להמשכן, ושלימותו בביהמ"ק השלישי (וראה לקמן בשוה"ג להערה 23).

(20) כולל גם השלימות ד"שבע שבתות תמימות תהיינה" כשהתחלת הספירה במוצאי שבת, תמימות כימי בראשית - שלימות משולשת (ראה סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 12 ואילך. וש"נ).

(21) ערכין לא, א - במשנה.

(22) ובהדגשה יתירה בשייכות ל"ט כסלו, ראש השנה לתורת החסידות - שבו מתחילים ללמוד שיעורי התיא (כפי שנחלק לימי השנה) לפי החלוקה דשנה מעוברת.

(23) בהחתונה ד"בית יוסף" בשנת תרפ"ט*.

(24) ביום א' פ' וישב, טו"ב כסלו - נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א לכל אחד ואחד שיחיו "קונטרס דרושי חתונה", בצירוף שתי שטרות של דולר לצדקה (המו"ל).

(* להעיר מהשייכות דשנת תרפ"ט ל"פצת" - שהשלימות דהט"י - (שכל א' מההשגחה כולל מעשר) היא צ', ד"ל שבוה מרומן שבשנת הצד"ק נעשית שלימות הנישואין, שרוע ענין הנישואין דכנס"י עם הקב"ה.

בתורת החסידות השייכים לחתונה – שבזה מודגשת ביותר השייכות לחתונה דכנס"י עם הקב"ה לימות המשיח, שאז יהי עיקר ושלימות הגילוי ד"תורה חדשה מאתי תצא".

ומזה מובן שבימינו אלה ממש צריכים רק לפתוח את העיניים ולראות את המציאות בפועל ממש²⁵ – היינו שיושבים יחד עם הקב"ה ("ישראל וקוב"ה כולא חד") ב"שולחן ערוך"²⁶ לסעודת הנישואין, הסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר, שבסיומה "אומר לו (הקב"ה) לדוד (דוד מלכא משיחא) טול (כוס של ברכה) וברך, אומר לה, אני אברך ולי נאה לברך, שנאמר²⁷ כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא"²⁸.

ד. והמעשה הוא העיקר²⁹:

בבואנו מערב שבת שבו קיימא סיהרא

(25) כלומר לא זו בלבד שנשלמה העבודה וצריכים לפעול הגילוי בעולם (כנ"ל ס"א), אלא יתירה מזה, שיטנו כבר בפועל ובגלוי, וצריכים רק לפתוח את העינים, כי מכבר "נתן לכם... עינים לראות".

(26) ובפרט לאחר שלימות העבודה בכל הדורות בקיום ה"שולחן-ערוך" (דה"בית יוסף") עם ה"מפה" שעל ה"שולחן-ערוך" (הגהות הרמ"א על השו"ע דהב"י) – כידוע הרמז במ"ש "ובני ישראל יוצאים ביד רמה", שרומז על הרמ"א, שלארו הולכים כל בני"י עד סוף כל הדורות, ועיי"א יוצאים מהגלות אל הגאולה.

(27) תהלים קטז, יג.

(28) פסחים קט, ב.

(29) אבות פ"א מ"א.

(* כולל גם אזינו בני"י הספרדים - כפי שמצינו בנר חנוכה שגם הספרדים (שבדרך כלל נוהגים כהב"י) נוהגים כהר"מ, וכן לאידך, שהאשכנזים נוהגים כהספרדים, כמודגש בפסק הרמ"א כדעת הרמב"ם ולא כדעת התוספות (ראה ט"ז או"ח ר"ס תרעא). - ולהעיר גם מהפסטר פרשת וישלח: "גלות גו צרפת (אשכנז) וגלות יהושלים אשר בספרד ירשו את ערי הנגב, החיבר והאיחוד דאשכנזים וספרדים בבידוד ירושת אדום, ששייך לתוכן הענין הדולקת נרות חנוכה יעל פתח ביתו מבחוקין, כדי להאיר את החושך (משמשקע החמה), עד לכליא וגלא דתנוודא".

חדוש כסלו באשלמותא, והמשכו ביום הש"ק ומוצאי ש"ק (יום ראשון (שנקרא יום אחד, ש"ה" הקב"ה יחיד בעולמו³⁰), טו"ב (כסלו), ג' ימים רצופים שיש בהם מעלה (קדושה) מיוחדת, והמשכס בח"י, ערב י"ט כסלו, ועאכו"כ בימי הגאולה י"ט וכ"ף כסלו, והמשכס בימים שלאח"ז עד לימי חנוכה – יש לערוך התוועדות חסידותיות³¹ ("חסידישע פארבריינגענישן") בכל מקום ומקום, בכל מדינה, בכל עיר ובכל שכונה כו', ולא רק התוועדות גדולות במקומות מרכזיים ועיקריים, אלא בכל מקום ומקום כפשוטו, כולל גם שבכל מקום פרטי תהי התוועדות באופן של "עיקר" (ולא באופן שמקום פלוני הוא "עיקר", משפיע, ומקום פלוני הוא "טפל", מקבל), ולא זו בלבד שאין זה גורע בה"עיקר" שבמקום שני, אלא אדרבה, שעיי"ז ניתוסף יותר בשאר המקומות, בבחינת "קנאת סופרים תרבה חכמה"³², ועד שכולם נעשים בבחינת "עיקר", ועד ל"עיקר שבעיקר" – שאינו צריך לקבל השפעה ממקום מרכזי ועיקרי, כיון שנעשה בעצמו כמו המקום המרכזי והעיקרי, ע"ד ובדוגמת שלימות הלבנה שהיא (לא רק בבחי' מקבל, אלא) כמו החמה.

וכדאי ונכון שכאו"א יערוך התוועדות (ומה טוב – ג' התוועדות³³, "בתלת זימני

(30) ב"ר פ"ג, ת. פרש"י בראשית א, ה.

(31) להעיר מפתגם בעל הגאולה ע"ד גודל הפעולה התוועדות חסידית יותר מפעולתו של מלאך מיכאל (אג"ק שלו ח"ג ע' תיג. וש"נ).

(32) ב"ב כא, סע"א. כב, רע"א. וראה אוה"ת ויצא ריח, ב ואילך.

(33) אחת בעצמו ושתיים ע"י שלוחיו, או שמשנתף בעצמו בשלשתן כיון שנערכות בזמנים שונים – בליל י"ט כסלו, ביום י"ט כסלו, ובפרט קרוב לסימום ובאופן שיומשך גם בליל כ' כסלו (כנ"ל*).

(* הערה 66 בסה"ש שם ע' 161.

להלן פענוח הצילומים (הכתי"ק בא בהדגשה):

צילום א' (עמודים 8-9):

[כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הגיה את שאלת המניחים]: בהשיחה נאמר, שהגם שהיתה ההתגלות דפנימיות התורה ע"י הבעש"ט, ולאח"ז ביותר ע"י אדה"ז, מ"מ, הענין ד"יפוצו מעינותיך חוצה" התחיל רק לאחר פט"ב (כשיחה הידועה (בתו"ש). והגם שאז – י"ט כסלו תקנ"ט – הי' כבר כו"כ שנים לאחר התחלת אלף הששי ולאחרי אתא בוקר שבו*, מ"מ, גם אז הי' רק ההתחלה דיפוצו מעינותיך חוצה.

(* עיין זח"א קיז, א. קיט, א. ובאוה"ח שם. אוה"ח צו, ו, ב.

את הקטע הבא כתב כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אחרי שאלת המניחים וסימן בחץ את שייכותו לראש העמוד:

והנה התגלות הבעש"ט – בשנת תצ"ד. גם אדה"ז בשנת תק"מ ולפנ"ז האריז"ל (דמאז מצוה זאת החכמה) שנות שלא-ג,

ובאוה"ח (צו, ו, ב) – שנת ת"ק שכ"ז לפני שנת ת"ר, ואף שיש לחלק בין יפוצו וכו' – כדמוכח בשיחת אדנ"ע.

באוה"ח מוכח דשנת ת"ק ה"ז אתא בוקר וכו', עיי"ש.

לכן י"ל דלאחר ת"ק – התחלת מאה הששית דאלף הששי הייתה עת רצון לאתא בוקר (אור – לא רק עלות השחר), אלא שמפני סיבות...

מתחת לזה כתב כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א למניחים: חלק בפנים המ"מ בהערות.

צילום ב' (ע' 10):

. . החל מזמן האריז"ל, שמאז "מצוה לגלות זאת החכמה" (אגה"ק סכ"ו) – שנות שלא-ב; ובאופן גלוי יותר – התגלות הבעש"ט, בשנת תצ"ד; ולאחרי זה, באופן גלוי עוד יותר – התגלות חסידות חב"ד ע"י אדמו"ר הזקן בשנת תק"מ (גילוי באופן של יתפרנסון* הבנה והשגה, חב"ד),

. . ומדור לדור נפעל גילוי והוספה בזה עד שבשנת שש מאות שנה גו' נבקעו כל מעינות גו' אפילו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא כו' [התיבות האחרונות נשמטו מהצילום שבידינו] ועד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שעל ידו נעשה הפצת המעינות באופן הכי רחב, בכל מקום ומקום כו' (כפי שרואים בפועל ובמוחש) – הכנה הכי אחרונה ל"קא אתי מר דא מלכא משיחא.

(* ראה הקדמת המק"מ (של . .) וז'ל:

המדור הבא מוקדש לע"ר ר' יצחק ב"ר יחזקאל ע"ה בן זכרי' – נלב"ע ביום ה' ניסן ה'תשס"ג יה"ד שתיכף ומיד ממש יקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה

בס"ד. בצו"ב קטע שהשיחה כפי שנרשם ע"פ פננה כ"ק אדמו"ר שלישי"א.

דונה, ידוע מאמר הזהר (ח"א קיז, א) ש"בשית מאה שנין לפתיחה יתפתחון הרעי דהכמתא כו". ומ"ט, פצינו שבס לפנ"ז התחיל כבר הגילוי דפתיחות הזהרה, החל מזמן האריז"ל, שמאז "מצוה לגלות זאת החכמה" (אגמ"ק סכ"ו) - שנות על"א-ג, ובאופן שנת יותר - התגלות הבעש"ט, בשנת תצ"ד, ולאחרי זה, באופן עוד יותר - התגלות חסידות חב"ד ע"י אדמו"ר הזקן בשנת תק"ט (גילוי באופן של הכנה והשגה, חב"ד),

- וכל זה הי' לפני שנת ה"ר לאלף הששי.

אלא שאז לא הי' הגילוי באופן ד"יפוצו מעינותיך חוצה", כידוע שיחה כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע (תולדת שלום ע' 112) שעיקר הענין ד"יפוצו מעינותיך חוצה" התחיל לאחרי פטרבורג, בגאולה אדמו"ר הזקן בי"ט כסלו שנת תקנ"ט, אבל גם זמן הנ"ל - י"ט כסלו תקנ"ט - הוא במה שנים לפני שנת ה"ר. ובאור ההייט (צו ו, ב) מוכח דשנת ת"ק היא "אתא בוקר" (דהגאולה), ש"בוקר" הוא אור (ולא רק עלות השחר).

ולכן יש לומר, דלאחר שנת ת"ק - התחלת מאה הששית לאלף הששי א - הייתה

עת רצון ל"אתא בוקר" (אור), אלא שמפני סיבות, הענין ד"יפוצו מעינותיך חוצה" התחיל רק בי"ט כסלו תקנ"ט, וגם אז - רק התחלה בלבד. ומדור לדור נפעל עליו והוספה בזה על ד"יפוצו מעינותיך חוצה" (עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שעל ידו נפעל הפצת המעיינות באופן הכי רחב, בכל מקום ומקום כו" (כפי שרואים בפועל ובטוחות) - הכנה הכי אחרונה ל"קא אחי מר דא מלכא משיחא".

א) ראה זהר שם (וראה גם שם קיט, א): ובכל שתינו ושתינו מההוא אלף שתיחאה. וראה אותה"ח לזהר שם.

מוקדש לז"ג הרח"ג הרת"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך ריבוי שנים - נפטר ביום ג' אייר ה'תשס"ג לסדר "אמור אל הכהנים" יה"ד שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

הוי חזקה" - עם עצמו (בכל עשר כחות נפשו³⁴), עם בני ביתו, עם חבריו וידידיו וכיו"ב - כדי להדגיש עוד יותר שכאו"א הוא גם משפיע (ע"ד שלימות הלבנה שנעשית כמו החמה), וכמ"ש³⁵ (בשייכות להגאולה) "והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם".

ובהתוועדויות אלו יעוררו ויתעוררו³⁶ ("איש את רעהו יעזורו"³⁷) להוסיף בג' הקוין דתורה עבודה וגמ"ח, כדרשת חז"ל³⁸ על הפסוק "פדה בשלום נפשי", "כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הציבור מעלה אני עליו כאילו פדאני לי ולבני כו",

- 34 ראה "התמים" ח"ב ס"ע מה ואילך. לקו"ש ח"ב ע' 497 ואילך.
- 35 מלאכי בסופו.
- 36 ובלשון הרב הוא בעל הגאולה: "זה היום . . . אשר בו . . . יתעוררו אלפי לבבות בישראל לתשובה ועבודה שבלב כו" (לקו"ד ח"א יט, ב).
- 37 ישע"י מא, ו.
- 38 ברכות ח, רע"א.

ועוד והוא העיקר, לא רק "כאילו פדאני לי ולבני", אלא "פדאני לי ולבני" בפועל ובגלוי.

ובפשוטות - שתיכף ומיד ממש (בהמשכה של התוועדות זו, עוד לפני תפלת המנחה) מתקיימת בקשת יעקב (בשם ועבור ובשליחות כביכול דכאו"א מישראל) "לישב בשלוה" (שקורין במנחה) **בפועל ובגלוי** (כיון שכבר לפני³⁹ נתקיים היעוד "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה"), ונתקיים "אך צדיקים גו' ישבו ישרים את פניך"³⁹, בביהמ"ק השלישי, ושם תערך ההתוועדות הגדולה דחנוכת ביהמ"ק השלישי במעמד כל בני" ("כל יושבי עלי"⁴⁰), עוד לפני ימי חנוכה, ובימי חנוכה יתוסף עוד יותר ("מוסיף והולך") בשלימות הגאולה באופן ד"ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלקים בציון"⁴¹.

- 39 תהלים קמ, יד.
- 40 ערכין לב, סע"ב.
- 41 תהלים פד, ח.

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה - נלב"ע ביום ד' מנ"א - שבת חזון - ה'תשס"ג יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות זוגתו: ח'י רחל תהי' בת שפרנצא וכל ילדיהם, נכדיהם ונינים שיחיו - לברכות עד בלי די

●

המדור הבא - כתי"ק - פרסום ראשון - מוקדש לעילוי נשמת ר' שלמה הכהן ב"ר ישראל מרדכי הכהן ע"ה איידלמן נלב"ע ביום ב' סיון ה'תש"ס - לסדר "ואתם תהיו לי ממלכס כהנים וגוי קדוש" יה"ד שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

●

ולעילוי נשמת האשה מרת רוזה בת ר' יצחק מאיר ע"ה מיידנצ'יק נלב"ע ביום ו', ערב שבת קודש פ' ויגש - אחר חצות היום - ה'תשס"ב יה"ד שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

בשנת 600 שנה גוי' נבקעו כל מעיינות גוי'

לקראת חג הגאולה י"ט-כ' כסלו, הבאנו צילום נדיר ומיוחד ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לשאלת המניחים בשיחת ש"פ בהר-בחוקותי 'תשמ"ג, וכן צילום מעלה ההגהה של קטע השיחה המדובר (פענוח הכתי"ק בא להלן בע' 11. קטע השיחה המדובר נדפס ב'התוועדות' תשמ"ג ח"ג ע' 1452)

בט"ד.

בהשגחה נאמרה, שהגם שהיתה ההתגלות דפנימיות התורה ע"י הבעש"ט, ולאח"כ

בינתר ע"י אדה"ז, מ"ט, הענין ד'יפוצו מעינותיך חוצה' התחיל רק לאחר פט"ב

(כשיחה הידועה בתו"ש). והגם שאז - י"ש כסלו תשנ"ט - הוי' כבר כו"כ שנים לאחר

ולאחרי בשנת ש' מאות תשנ"ט - תש"א, גם אז הוי' רק ההתחלה דיפוצו מעינותיך

חוצה.

לכאורה, "בשנת שש מאות שנה" קאי על שנת ת"ר, וכן הוא בלקו"ש תש"ו ע' 42.

אולי יש בזה עוד פירוש (ובשיחה דשבת נאמרו כפירוש זה) - ש"בשנת שש מאות שנה"

קאי על התחלת מאה השני, היינו, מיד לאחר שנת ת"ק. דמכיוון שבוזרה חוצתה הדוגמא

"כבר נש דמתחזק ביומא שנתחאה פכי ערב שמשא", משמע, שהכוונה מיד לאחר חצות.

האם נכון?

ועד המחות בנה"ק

כתי"ק - פרסום ראשון

כתי"ק - פרסום ראשון

מאמר ב"התוועדות" תשמ"ג ח"ג ע' 1452
 (השגחה נאמרה, שהגם שהיתה ההתגלות דפנימיות התורה ע"י הבעש"ט, ולאח"כ בינתר ע"י אדה"ז, מ"ט, הענין ד'יפוצו מעינותיך חוצה' התחיל רק לאחר פט"ב (כשיחה הידועה בתו"ש). והגם שאז - י"ש כסלו תשנ"ט - הוי' כבר כו"כ שנים לאחר ולאחרי בשנת ש' מאות תשנ"ט - תש"א, גם אז הוי' רק ההתחלה דיפוצו מעינותיך חוצה.)
 לכאורה, "בשנת שש מאות שנה" קאי על שנת ת"ר, וכן הוא בלקו"ש תש"ו ע' 42.
 אולי יש בזה עוד פירוש (ובשיחה דשבת נאמרו כפירוש זה) - ש"בשנת שש מאות שנה" קאי על התחלת מאה השני, היינו, מיד לאחר שנת ת"ק. דמכיוון שבוזרה חוצתה הדוגמא "כבר נש דמתחזק ביומא שנתחאה פכי ערב שמשא", משמע, שהכוונה מיד לאחר חצות.
 האם נכון?
 ועד המחות בנה"ק